

Болеславу Викторовичу Гродскому.

Свиданіе въ рошѣ.

Сонетъ А. Мицкевича.

P. Bolesławowi Grodskiemu.

Stelldichein im Haine.

Sonett von Mickiewicz.

Widzenie się w gaju.

Sonet Mickiewicza.

Deutsch von J. von Lugin.

Andantino. $\text{♩} = 60$.

mf 3 3
„Тыль э - то? Чтотакъ поздно?“
mf 3 3
„Bist du es? so ver-spä-tet?“
mf 3 3
„Ty-żeś-to? i tak póź-no?“

Andantino. $\text{♩} = 60$.

p *p*

p *p* *p*

„Сбил - ся я съ до - ро - ги, въ лѣ - су, гдѣ межъ вѣт-вей лун - ный
„Ich war irr - ge - gan - gen Im Wald, wo Zwei - ge dacht die Mon - des -
Błę - dna mia - łem - dro - ge wśród la - sów, przy nie - pew - nym księ -

свѣтъ лишь мер-ца-етъ. ты о-бо мнѣ меч-та-ла? —
strah - len heh-len. Du dach - test seh - nend mei - ner? —
ży - ca pro - my - ku. Tęsk - ni - taś? myśl - lisz o mnie? —

„О, не-бла-го-дарный! Луч-ше спро-си мо-гу-ли мечтать о чемъ дру-
„O du willst mich quä-len! Frag, wo ver-wei-len kann mein Den-ken und Ver-
„Lu-by niew-dzie-czni-ku! Py-taj się czy ja my-śleć o czém in-nem

гомъ я? — „Дай мнѣ сво-и ру-чен-ки, дайкъ уста-мъ прижать ихъ.
lan - gen! — „Laß mir die Hand zum Kuß, laß dei-ne Knie um-fan-gen!
mo - ge! — „Poz-wól us-cis-nać dło - nie, u - ca - to - wać no - gę.
riten. a tempo p

f Дрожишь по-че-му? — *p* „Не зна-ю. *riten.* Все ме-ня пу-га-еть-и *a tempo*
f Du bebst! Wa-rum? — *p* „Ich weiß nicht. Angst er-füllt die See-len, Wenn
f Ty drzysz! cze-go? — *p* „Ja nie wiem. Bła-dząc po ga-i - ku,
riten. *a tempo*

mf *p*

ти-хий ше-лестъ ли-ствьевъ, и птицъ ноч-ны-е кри-ки. *2/4*
 hier sich Win-des-braus und Eu-lenschrei ver-mäh-len. *2/4*
3 le-kam się szme-ru liś - cia, no-cnych pta-ków krzy - ku. *2/4*
pp

ten. Ахъ, долж-но быть мы пре-ступ-ны, ес-ли насъ все тре-во-жить! — *2/4*
 Ach! uns be-drük-ket Schuld, da un-ruh-voll wir ban-gen! — *2/4*
 Ach! mu-si-my być win-ni kie-dy czu-jem trwo-gę! — *2/4*
pp

ri - ten. Poco meno mosso.

mf „Взгля-ни въ ли-цо мнѣ, въ о - чи:
 „Schau mir in Aug' und Her - ze!
 „Spój - rzyj mi w o - czy, w co - to:

ri - ten. Poco meno mosso.

p

раз - вѣ преступлень - е гля - дить такъ смѣ - ло. та - кимъ без - об - лачнымъ
 Sol - chen Blick - kes Flam - men Ver - ei - net Furcht sich nie, kein Trug so rei - nen
 ni - gdy zta - kiem czo - tem nie i - dzie zbrod - nia, trwo - ga nie pa - trzy tak

mf *p* *p*
 взглядомъ? Бо - же! ви - новны ли мы, что здѣсь сидимъ съ то - бо - ю? Си -
 Zü - gen. Herr Gott! sind schuldig wir, wenn still wir hier bei - sam - men? Wir
 śmie - le. Prze - bóg! je - steś - myż win - ni że sie - dzie - my spo - tem? Wszak

жу я такъ да - ле - ко, такъ си - жу без - мо - лв - но,
 re - den kaum von Lie - be.... sit - zen scheu und fer - ne.... Mein
 sie - dę tak da - le - ko, mó - wię tak nie wie - le,

такъ къ те - бѣ от - но - шусь, мой ты ан - гелъ зем - ной, какъ буд - то бѣ ты ужъ ста - ла
 Er - den - en - gel, uns be - seelt solch fromm Ge - nü - gen, Als wä - rest du be - reit ein
 i za - ba - wi - am się z to - ba, mój ziem - ski a - nie - le, jak gdy - byś już nie - bie - skim

ри - тен. a tempo
 ан - ге - ломъ не - бес - нымъ.
 Him - mels - gast der Ster - ne!
 sta - la się a - nio - łem!